

Og det drejer sig her ikke alene om Spørgsmaalet, hvorledes Smørrets Kvalitet har været i de forløbne Aar, om den er bleven bedre eller daarligere — Klagerne have jo her lydt stærkere og stærkere —, men det drejer sig ogsaa i megen Alvor om, hvorvidt de danske Landbrugere ikke i større og mindre Grad have levet for meget paa den Ros, der har lydt ude fra og maaske ogsaa her inde fra vort eget Land, at de danske Landbrugere ere Verdens bedste. Dette Spørgsmaal har rejst sig i hele sin Styrke hos Landbruget selv overfor det store økonomiske Anliggende, der nu mere end nogen Sinds maa tages op til Drøftelse, og her vil den forstaaende Maade, hvorpaa dette Lovforslag er udformet, have sin overordentlig gavnlige Indflydelse. Jeg skal ikke komme meget ind paa Lovforslagets Enkeltheder, de egne sig sikkert bedst til Drøftelse i Udvalg. Jeg vil kun udtale Ønsket om, at man vil gaa til en Nedsættelse til 15 pCt. som Maksimum for Smørrets Vandholdighed. Det vil neppe volde overordentlig store Vanskeligheder, og det vil have en særdeles gavnlig Betydning. Deri er jeg altsaa enig med den sidste ærede Taler (Philipsen). Noget andet er, om man paa andre Omraader har naaet det, man har tilsigtet at naa med Lovforslaget. Men ogsaa med Hensyn til dette vil man ved velvilligt Samarbejde mellem Udvalget og den højtærede Landbrugsminister vel nok kunne komme til et gunstigt Resultat.

Naar den sidste ærede Taler slog meget stærkt til Lyd for, at man nu maatte gaa til at vedtage en Lovbestemmelse om, at Vallen skal pasteuriseres, maa jeg sige, at jeg deler ikke denne Anskuelse. Jeg er nemlig ikke blind for, at det danske Mejeribrug staar overfor meget betydelige Udgifter. Jeg er ikke i Tvivl om, at det for de fleste Mejerier vil blive i ikke ringe Grad bekosteligt at naa det Niveau, man ønsker at naa og yderligere hæve, thi det vil være umuligt at naa dette uden at gaa fra Ishuse over til Afkølingsapparater, og her staa de fleste Mejerier paa bar Bund. De maa anskaffe disse Apparater, og for mangfoldige af Mejerierne vil det vise sig, at den Kraft, de raade over, er for svag. Men Ændringer paa dette Omraade ville være absolut nødvendige, og Forstaaelsen heraf er ogsaa ved at vaagne. Men det er da et Spørgsmaal, om det er nødvendigt at gaa til at fremtvinge en Foranstaltning som Vallens Pasteurisering. Jeg ved ikke, hvad denne Foranstaltning vil koste, men jeg er

tilbøjelig til at tro, at det for de fleste Mejeriers Vedkommende vil dreje sig om en Udgift paa mellem 1,000 og 1,500 Kr., og saa er det endda ikke klart endnu, om det er til saa overordentlig stor Nytte. Jeg ved meget vel, at man siger, at naar vi have ofret saa meget paa at bekæmpe Tuberkulosen, og det er lykkedes saa godt, som Tilfældet er, skulle vi tage Skridtet fuldt ud og pasteurisere ogsaa Vallen. Men jeg vil dertil svare, at er den Kamp, der er ført mod Tuberkulosen, ført med Held, og det tror jeg, den er, er det dog sket, mens man ikke har haft en Lovparagraf, hvorefter Vallen skulde pasteuriseres. Og tilmed har man haft nogle Beviser for, at i de Dele af Landet, hvor den største Ostelavning, det største Forbrug af Vallen, har fundet Sted, har man ikke haft mere Tuberkulose i Svinebesætningerne end andre Steder, tværtimod! Naturligvis, hvis Forsøgene paa Landbohøjskolen vise, at Smittefarens ved Vallen er stor, maa dette Skridt ogsaa gøres, men jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister og det kommende Udvalg at tage varsomt paa denne Sag, thi der forestaar sikkert Mejerierne og det danske Landbrug i det hele Udgifter af saa omfattende Karakter, at der, hvis det ikke er absolut nødvendigt, er al Grund til ikke at paabyde ogsaa denne bekostelige Foranstaltning.

Jeg kunde ønske at sige et Par Ord i Tilknytning til den ærede Ordførers (C. Sørensen) Udtalelser i Gaar om det overgemte Smør. Der er vel ingen, der ved, i hvor stor Udstrækning dette Forhold finder Sted, men jeg er tilbøjelig til at give den Tanke min Tilslutning, at man bør afmærke med Afsendelsesdagen hver Drittel Smør, der er forsynet med Lurmærke. Den sidste ærede Taler sagde ganske vist: Hvad betyder det? Naar Smørret kommer i Detailhandelen i England, tager man Emballagen af, og ingen vil saa kunne se Afsendelsesdatoen for Smørret. Nej, det er ganske rigtigt, men det, man skal naa ved en saadan Foranstaltning, er at finde tilbage til Udgangspunktet for det Smør, der ikke er af en saadan Kvalitet, at det kan betegnes som første Klasses Vare, og det, tror jeg, har overordentlig stor Betydning. Vi skulle ikke være blinde for, at dette, at der er Lurmærke paa hver Drittel Smør, ikke er en Garanti for, at alle disse Dritler Smør ere lige gode. Det er maaske et Spørgsmaal, som man ogsaa i den nærmeste Tid maa beskæftige sig med: at faa en anden